(ஈ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றும் திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 41/1970)

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர்: தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றும் திருத்த) மசோதா * (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 41/1970) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன் மொழிகிறேன்.

இந்த மசோதா அபெக்ஸ் சொசைட்டிகள், பெரிய சங்கங்களை பற்றிக் காரணங்களெல்லாம் Statement of Object and Reasons) ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைவிட அதிகமாக ஒன்றும் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆகவே, இதை ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHI: Sir, I move the following amendment :—

"That the Tamil Nadu Co-operative Socities (Third Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 41 of 1970) be referred to a Select Committee consisting of . . . members of the House" (list of members to be furnished later).

The amendment was duly seconded.

Thiru A.A. SUBBA RAJA: Sir, I move the following amendment :-

"That the Tamil Nadu Co-operative Societies (Third Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 41 of 1970) be circulated for purpose of eliciting public opinion."

The amendment was duly seconded.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் நான் அதிகமாகச் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் ஒன்றைமட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா விற்கும்கூட இப்பொழுது தேவை ஏற்படவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இதுபோன்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்துக்கொள்வதற்கு இன்றைக்கிருக்கும் சட்டமே போதுமானதாக இருக்கிறது. ஆகவே, சட்டங்களை எந்த அளவிற்கு அதிகமாக ஆக்குகிறோமோ, அதன் பிரிவுகள் எந்த அளவிற்கு வளர்ந்துகொண்டு போகிறதோ அந்த அளவிற்குச் சிக்கல்களும், சாதாரண எளியவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையும், அதன் விளைவாக மிஸ்—அண்டர்ஸ்டாண்டிங், கன்ஃப்யூஷன் போன்றவைகள் சாதாரண மக்களுக்கு உண்டாகும். இதற்கு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமைகள் அதிகாரிகளுக்கு உண்டாகும். கூட்டுறவுத்துறை நிர்வாகத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர் களுக்கு அந்த நிலைமை வரும். அபெக்ஸ் சொஸைட்டிகளைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலேயே இருந்துகொண்

*26—11—1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது

1970 நவம்பர் 28] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

டிருக்கிறது. இந்தச் சங்கம் நிறுவுவதற்கான அதிகாரம் இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்திலேயே இருக்கிறது. ஆகவே, இவ்வளவும் இருக்கும் நிலைமையிலே புதிதாக ஒரு அங்கத்தை, சாப்டரை, புதிய அதிகாரத்தை உண்டாக்க வேண்டுமா?

இன்னொரு தவறையும் காண்கிறோம். பல சட்டங்களை உருவாக்குவதால், சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிற்கு உரிய மரியாதையை அளிக்கத் தவறுகிறோம். அது மட்டுமல்ல, இதிலே எது எது தேவையோ அவைகளை அந்த ரிப்போர்ட்டிலேயிருந்து நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்வார்களேயானால், அதற்கு முறையாகச் செய்யக்கூடிய காரியம் என்னவென்றால், சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை ஒரு நாளைக்கு இங்கே வைத்து விவாதம் நடத்தினால்தான் எது எது தேவை, எது எது தேவையில்லை என்பதை அறிவதற்கான வழிவகையாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு, அந்த ரிப்போர்ட்டிலே சில பகுதிகளிலே சொல்லியிருக்கும் சில கருத்துக்களுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அந்தக் கருத்துக்களை மட்டும் செயல்படுத்துகின்ற நிலைமையில் சில சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால், அது இன்றைக்கு அதிகாரத்திலிருப்பவர்கள் அந்த ரிப்போர்ட்டிலே எது எது சாதகமாக இருக்கிறதோ அவைகளுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து சட்டங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ என்ற நியாயமான ஐயப்பாட்டை நியாயப்படி போக்கிவிட முடியாது. ஆகவே, இது போன்ற மசோதாக்களுக்கு இன்று உடனடியாகத் தேவையும் இல்லை, அவசியமும் இல்லை. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையில் இந்த மசோதா எதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறதோ, அந்த நிலைமையை அந்த மசோதா இல்லாமலேயே உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்ற நிலைமையிருக்கும்பொழுது, புதிதாக இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன். இது தேவையா இல்லையா, இதை அனுமதிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை செலக்ட் கமிட்டி பரிசிலனை செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அதோடுமட்டுமல்ல, இந்த போர்ட் ஆஃப் சொஸைட்டீஸ், நோட்டிஃபைட் டேட் பற்றியும், ஓவர்ரைடிங் புரொவிஷன் என்பதெல்லாம் தேவையா என்கின்ற நியாயமான அச்சம் ஏற்படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன. அமைச்சரவர்களே சிலவற்றை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள், முந்திய பேச்சுக்களிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில நிர்வாகத்திலே தேர்தல்கள் நடத்தும் அதிகாரத்தை, பொறுப்பேற்றிருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும், டைரக்டர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறோம். அதன் காரணமாகப் பல நியாயமான மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை அரசியல் ரீதியாக ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் உடனடியாகக் கோர்ட்டிற்குச் செல்லக்கூடிய முறையை உருவாக்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில், கோர்ட்டுக்குச் செல்லாமலிருந்தால், கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாத சூழ்நிலையிருந்தால்தான் இந்தத் துறை வளரும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் அதை இன்று பலர் தவறாகப் பயன்படுத்தும் முறையில், அந்த நல்லெண்ண சமிக்ஞையைச் சரியாகப் பயன் படுத்தாத நிலைமையிருக்கிறது. ஓவர்ரைடிங் புரொவிஷன்

தேவையா என்றால் தேவையில்லை என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. கோர்ட்டுகளுக்கு அந்த அதிகாரங்களிருந்தால் இந்த நிலைமை சீர்படும். அதிகாரங்களை மட்டும் திருத்திவிட்டு, அங்கத்தினர்களைக் கண்காணிப்பதைப்பற்றி இல்லாவிட்டால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதற்கு என்னுடைய திண்டிவனம் நகரத்தின் வங்கியையே நினைவு படுத்தி எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பல நிலைமைகள் காலம் தவறுகின்றன, காலம் கடக்கின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அவற்றையெல்லாம் தடுக்க இந்த புரொவிஷனே தேவையா இல்லையா என்பதை மறுபடியும் பரிசிலனை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமையிருக்கும். ஆகவே, இவற்றை யெல்லாம் வைத்து இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி, இது அவசியம்தானு என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்குப் பிறகு தேவையென்றால் அந்த மாற்றங்களோடு நிலைமையை உருவாக்கி, அதற்குப் பிறகு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றலாம் என்று கூறி, இதற்கு இப்பொழுது அவசரமோ, உடனடி அவசியமோ இல்லை என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா வைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால் சில கருத்துக்களைக் கொஞ்சம் வருத்தமாகச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறோம்.

In the Statement of Obejects and Reasons "guaranteed finances should have a statutory recognition and status."

In the management of these types of societies, special interests and particularly persons actually engaged in the trade or occupation, or industry concerned and weaker sections of society should have their share and rightful place.

என்று சொல்லியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இரண்டாவதாக என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நாமினேஷன்ஸ் வருகின்ற காலத்தில், அங்கே நாமினேஷனிலே இருக்கும் நாமினேட்டெட் மெம்பர்ஸ் இப்பொழுது நடைமுறையிலே இருப்பவர்களுக்கு, ஓட்டுப்போட அவர்களுக்கு உரிமையில்லை என்றிருக்கிறது. ஆனால் வருகின்ற இந்த மசோதாவைப் பார்க்கும்பொழுது அவர்களுக்கும் ஓட்டுரிமை இருக்கும் என்ற நிலையிருக்கிறது. எதற்காக இந்த நிலையில் போடுகின்ற நாமினேட்டெட் மெம்பர்களுக்கும் ஓட்டளிக்கும் நிலையிருக்க வேண்டுமென்ற சந்தேகமிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல,

The appointment of Managing Director. The Managing Director shall be appointed and sub-section (2)

என்று போட்டிருக்கிறது. அப்பாயின்ட்மெண்ட் என்றால், ஏற்கெனவே ஜனநாயக முறைப்படி இயங்க, ஜெனரல்பாடியில், மினிட்ஸ் அண்ட் பைலாஸ் எல்லாம் செய்கிறார்கள். அதிலும் நமது சர்க்கார் ரொம்பவும் நல்ல முறையிலே சுயாட்சி வேண்டும், டீ—சென்ட்ரலைஸ் பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லும் நேரத்தில், ஜெனரல்பாடி கூடி உண்டாக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை, நாம், ஸ்டேட்டிஸம் ஆக்கினால்

1970 நவம்பர் 28] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

அடிப்படைக் கூட்டுறவுத் தத்துவத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் என்ற நிலைமை இந்த மசோதாவில் இருக்கிறதோ என்ற ஐயம் கொஞ்சம் ஏற்படுகிறது. கொஞ்சம் என்ன, அழுத்தமாக ஏற்படுகிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

பை—லா படி பிசினஸ் மானேஜர் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது சொசைட்டிக்கு உள்ள உரிமையைப் பறித்துக் கொள்ளும் வகையில் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் அப்பாயின்ட் செய்யும் முறையில் மானேஜிங் டைரக்டர் என்று போடுகிறார்கள். இது நம்முடைய கொள்கைக்கே ஒத்துவரவில்லை. "நாமினேடெட் மெம்பர்ஸ், வீக்கர் செக்ஷன்" என்று போட்டவுடனே பலர் பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள். என் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லவில்லை. இதனால் ஆளும் கட்சியாக எந்தக் கட்சி வந்தாலும் தலைவலிதான். அந்த பாங்குகளில் ஏதாவது சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதா என்று புரியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அதைக் கொஞ்சம் தெளிவாக எடுத்து விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும். இதையெல்லாம் உத்தேசித்துத்தான் "எலிசிடிங் பப்ளிக் ஒப்பினியன்" என்று நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அவசரப்படாமல் ஆலோசித்து அந்த விதமாகச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். கனகசபை : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரை இதிலே இருக்கிற ஷரத்துக்களைவிட இதிலே உள்ள தத்துவம் முக்கியமானது. கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் பற்றி நாம் இதுவரை கடைப்பிடித்து வந்த தத்துவம் என்ன? இப்போது இந்த மசோதாவின்படி வரக்கூடிய தத்துவம் என்ன என்பதைப் பார்க்கும்போது கூட்டுறவு தனிப்பட்ட தானாக இயங்கக்கூடிய ஸ்தாபனம், அதிலே அரசாங்கம் தலையிட்டு கொண்டு பல காரியங்களைச் செய்யலாமா என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையாக வந்திருக்கும் மசோதா.

எந்தத் தத்துவமாக இருந்தாலும், எந்தக் கொள்கையாக இருந்தாலும், ஒரு காலத்தில் உள்ள தத்துவம் எந்தக் காலத்திலும் ஒரே மாதிரி இருக்க முடியாது. பொருளாதாரக் கொள்கையாக இருந்தாலும் சரி, மனிதன் அன்றாடம் நடக்கக்கூடிய காரியங்களாக இருந்தாலும் சரி, ஒரே தத்துவத்தை ஆரம்பத்தில் இருந்து கடைசிவரை பிடித்துக் கொண்டே இருக்க முடியாது.

வெளிநாட்டில் அரசாங்கத்திற்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. நம்முடைய நாட்டில் ஆரம்பத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உண்டானபோது இருந்த நிலை படிப்படியாக மாறிவிட்டது. தி.மு.க. அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அரசாங்கம் தன்னுடைய மேற்பார்வைக்குள், கண்காணிப்புக்குள் கொண்டு வந்திருக்கிறதே தவிர, தனிப்பட்டு இயங்கும்படியாகச் செய்துவிடவில்லை. காரணம் சூழ்நிலைதான். என்ன சூழ்நிலை?

இப்போது ராஜ்ய சங்கங்களுக்கு, தலைமைச் சங்கங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு சில சங்கங்களைப் பற்றித் தெரியும். மற்றச் சங்கங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கும் சங்கத்தின் பொறுப்பாளியாக இருப்பதால் பல சங்கங்களைப் பற்றி எனக்குத்தெரியும். அரசாங்கத்தின் உதவி இல்லாமல் பல சங்கங்கள் நடக்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. காரண்டி கொடுப்பது மட்டும் அல்ல; "மார்ஜின் மணி" கூட இல்லாத நிலையில் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தில்—பெயரைச் சொல்லவில்லை—"மார்ஜின் மணி" கூட இல்லாமல் முதலில் 25 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அதுவும் காணுது 50 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அந்தச் சங்கத்திற்கு 2½ கோடி ரூபாய் வரை வாங்குவதற்குச் சக்தி இருந்தும் ஒரு கோடி ரூபாய் கூட வாங்க முடியாத நிலையில் சங்கத்தை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தை நம்பி சங்கங்களை நடத்தும் நிலை இருக்கிறது. மூலதனம் எவ்வளவோ அதை விட அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கும் நிலையில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு இருக்கிறது என்று சொல்லுவதில் பயன் இல்லை. ஆகவே, பழைய தத்துவத்தை, கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்துக் கூட்டுறவுக் கொள்கையிலே தலையிடுவது தவறு என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைவிட, எந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கைக்காக, கீழ்த் தரப்பட்ட மக்களைக் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகத்தான் மேம்பாடு அடையச் செய்ய முடியும் என்ற கொள்கைக்காக இந்த முறைகளில் சட்டங்களை இயற்றித்தான் ஆகவேண்டும். இந்தச் சட்டங்களின்படி மாற்றங்கள் ஏற்படத்தான் வேண்டும். மானேஜிங் டைரக்டர், பிசினஸ் மானேஜர் என்பதில் எல்லாம் பெரிய வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லை. அரசாங்கத்தின் பணத்திற்குப் பாதுகாப்பான முறையில் பொருளாதாரக் கொள்கையை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு இதுதான் வழி என்று நினைக்கும்போது அந்த வழியில் இந்தச் சட்டத்தை இயற்றுவது எந்தவிதத் தவறும் ஆகாது என்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தலைமைச் சங்கங்கள் பலவகையாக இருக்கின்றன. இப்போது அரசாங்க மூலதனம் அதிகமாகப் போட்டிருக்கும் இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ்-க்கு எல்லாம் மானேஜிங் டைரக்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் மூலதனமாக 20 லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் காரண்டி என்று கொடுக்கும் போது இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பொறுப்பு அரசுக்கு ஏற்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது இதிலே அரசாங்கத்தின் தலையீடு இருப்பதை யாரும் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. அரசாங்கத்தின் உதவியை நாடவில்லை என்றால் நம்முடைய சொந்தப் பொறுப்பிலேயே நடத்த முடியும் என்றால் அதிலே முழு உரிமை கொண்டாட எல்லா வித உரிமையுண்டு. ஆகவே, அரசாங்கம் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பைப் பலப்படுத்தி காரியத்தைச் செய்ய இந்தச் சட்டம் அவசியம் என்ற காரணத்தால் இதை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

1970 நவம்பர் 28]

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் அவசியம் என்ன, தேவை என்ன என்பதைப் பற்றி ஓரளவுக்கு நண்பர் திரு. கனகசபை அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னுர்கள். எந்தச் சங்கமாக இருந்தாலும், சிறியதாக இருந்தாலும், பெரியதாக இருந்தாலும் திறம்பட நடப்பதாக இருந்தால் அதில் தலையிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு கிஞ்சித்தும் வராது. அரசு பெரிய அளவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தமிழகத்தில் உதவி செய்கிறது. வேறு நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுவதில் பயன் இல்லை. இங்குள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, குறிப்பாக மாநில அளவு சங்கங்களுக்கு மூன்று வகையாக உதவி செய்வது அவசியமாகிறது. மூலதனம் கொடுக்கிறேம். கடனுதவி கொடுக்கிறேம். அதோடு மானியம்–இனும் என்று கூடக் கொடுக்கும் நிலைமையில் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு தூரம் அரசு ஈடுபடுகின்ற காரணத்தால் அவை நன்ருக நடைபெற வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருப்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை. இப்போது காரண்டி வேறு கொடுக்கிறேம். எவ்வளவோ தலைமைச் சங்கங்களுக்கு பல கோடிக் கணக்கில் காரண்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்ருல் அரசு அந்தப் பணத்தை கன்சாலிடேடெட் பண்டில் இருந்து, வரிப் பணத்திலிருந்து ஈடு செய்யும் நிலைமையில் இருக்கிறது. அந்த நிலைமை வரக்கூடாது என்று விரும்புகிறேம். அரசியல் சட்டத்தின் 293-வது விதியை அன்றைக்கே நான் வாசித்து காண்பித்தேன். காரண்டி கொடுக்கும் நிலை ஏற்படுமானல்

within such limits if any, as may from time to time be fixed by the Legislature of such State by law and to the giving of guarantees within such limits, if any, as may be so fixed

என்று அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

காரண்டி என்று கொடுப்பதில் நாம் உடனடியாகப் பணம் கொடுக்கவில்லை என்பதால் நமக்கு அதிலுள்ள ஈடுபாடு குறையவில்லை. உடனடியாகக் கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது காரண்டி என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தாலும் சரி அப்படிக் கொடுப்பதாகயிருந்தால் நாம் கண்காணித்தாகவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு ஸ்டேட் பாங்காக இருந்தால் 40 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்வதற்கு, இந்த அசெம்பளி சொல்லியாக வேண்டும். அல்லது நிலவள வங்கியாக இருந்தால், 125 கோடி, அதற்குமேல் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு, இந்த அசெம்பளி சொல்லியாக வேண்டும் என்பதை நம் அரசியல் சட்டமே குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இதில் அரசியல் என்றெல்லாம் சொல்வார்கள், அரசியல் இல்லை. ஏன் அப்படி அரசியல் இல்லை என்று சொல்கிறேன் என்ருல், 1968-ம் ஆண்டு இங்கு ஒரு மாநாடு நடந்தது. அதில் எல்லா மாநிலங்களிலுமுள்ள கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். அதில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இருந்தார்கள். பல தீர்மானங்களைச் செய்தார்கள். அதில் ஒன்று, தேர்தல் நடத்துவது பற்றி அந்தந்தச் சங்கங்களின் தலைவர்கள் தேர்தல் நடத்துவதால் அதில்

பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன, சங்கத் தலைவர் தேர்தல் நடத்தினுல் அவருக்கு வேண்டியவர்கள் வந்தார்கள், அவருக்கு வேண்டாதவர்களின் நாமினேஷன் பேப்பர்ஸ் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது என்றெல்லாம் புகார்கள் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன என்று அதற்காக ஒரு தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அதில் அரசியல் இல்லை. கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, மத்திய அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து செய்த தீர்மானம் அது. அந்தந்தச் சங்கங்களின் தேர்தல்களை தலைவர்கள் நடத்தக்கூடாது, அதில் சம்பந்தப்படாதவர் ஒருவர்தான் நடத்துவது என்று தீர்மானித்தோம். அதன்படி இன்று ஆந்திராவில் பெரிய சங்கங்களில் தேர்தல்களை அதன் சங்கத் தலைவர்கள் நடத்துவது கிடையாது. அதிகாரிகள் தான் நடத்தவேண்டும். ஏனெனில் யார் தலைவராக வந்தாலும் அதிகாரிகள் கவலைப்படுவதில்லை. அவர்கள் அங்கு அப்படிச் சட்டம் செய்திருக்கிருர்கள்.

அதேபோல் மராட்டிய மாநிலத்திலும் தேர்தலை கலெக்டரே நடத்தவேண்டும். வட்டச் சங்கம் அல்லது மாநிலச் சங்கமாக இருந்தாலும் கலெக்டரே நடத்தவேண்டும் தேர்தலை. அப்படி சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்கள். 1968-ல் ஒரு தீர்மானம் போட்டோம். இன்டிப்பன்டென்ட் எலெக்ஷன், தேர்தலை நடத்துகிறவர் அச்சங்கத்திற்குச் சம்பந்தப்படாதவராக இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அந்தச் சங்கத்தின் தலைவரே நடத்துவதாகயிருந்தால் அவருக்கு வேண்டியவர்கள் தொடர்ந்து இருந்துவர வழிவகை ஏற்பட இடமிருக்கிறது. அந்நிலை மாற வேண்டுமென்றுதான் அப்படி ஒரு தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அப்படி கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் ஒரு தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.

1969-ல் பங்களூரில் ஒரு மாநாடு நடந்தது. அதற்கு எல்லா மாநில கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர்களும் வந்திருந்தார்கள். அப்போது திரு. குருபாதசுவாமி இருந்தார்கள். 70-ல் டெல்லியில் ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன்னுல் கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர்கள் மாநாடு நடந்தது. அதற்கு திரு. பக்ருதீன் அலி அஹமது அவர்கள் தலைமை தாங்கினுர்கள். இதை அங்கு மீண்டும் வலியுறுத்தினேம், தேர்தல் நடத்துவது அந்தச் சங்கத்தில் சம்பந்தப்படாதவர் நடத்த வேண்டும் என்று. இப்படியெல்லாம் வழிவகை செய்யவேண்டிய தேவை இருப்பதால் அதற்குரிய அதிகாரத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்கிறதே தவிர அதிகாரம் செலுத்தவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. முன்பிருந்த சட்டத்தின்படி மூன்றில் ஒரு பங்கு வரையில் நாமினேட் செய்யலாம் அரசு. இப்போது ஐந்தில் ஒரு பங்காக அதைக் குறைத்திருக்கிறேம் என்றுல் அது அதிகாரம் செலுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினுல் அல்ல, சங்கங்கள் கண்காணிக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். அதற்காக அதற்கு வேண்டிய குறைந்த அதிகாரங்களை மட்டும்தான் இந்தச் சட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்கிறேம் என்று கூறி ....(குறுக்கீடு) கவர்ன்மென்ட் நியமித்தால் அவர்களுக்குக் கிடையாது, கவர்ன்மென்ட் என்பதை அழுத்திச் சொல்கிறேன்.

1970 நவம்பர் 28] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்]

இதற்குத் திருத்தம் கொடுத்திருப்பவர்கள் அவற்றைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இம்மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களின் திருத்தமும், திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களின் திருத்தமும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றும் திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண். 41/1970) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறை வேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றுவது திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 41/1970) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அலுவல்கள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் 30—11—1970, திங்கட்கிழமை அன்று காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders

@ 108. Notification issued with G.O. Ms. No. 2748, Home, dated the 15th October 1970 in regard to extension of time for the payment of Motor Vehicles Tax in respect of stage carriages and public carriers for the quarter ending 31st December, 1970. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

109. Notification issued with G.O. Ms. No. 2392, Rural Development and Local Administration, dated the 19th November, 1970 in regard to constitution of "Avadi Municipality" with effect on and from the 20th November, 1970 [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]